

การบริหารจัดการรูปแบบ SUPAWAN (SUPAWAN MODEL) ที่มีประสิทธิผล
ต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชน
บ้านประโดก – โศกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

**The Effective Management of Supawan Model Toward Local Curriculum
Development "Khanom Jeen Pradok" Ban Pradok Community
School– Khok Phai (Sathit Wiriyakun)**

สุพวรรณ ชูกานต์กุล

โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

Supawan Chukankul

Ban Pradok-Kok Phai Community School (Statit Wiriyakun)

E-mail: supawan.ch@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการรูปแบบ SUPAWAN (ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” ดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โดยศึกษาสภาพจากการสอบถามความคิดเห็นของครูบุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” จำนวน 70 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง และศึกษาแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบ SUPAWAN ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) จากการสัมภาษณ์ครูและบุคลากร จำนวน 9 คน วิทยากรท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่น 10 คน รวมจำนวน 19 คนที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง 2) การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการรูปแบบ SUPAWAN ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โดยนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มากร่างรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” และตรวจสอบความเหมาะสมโดยใช้วิธีการประชุมสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ (Focus Group Discussion) จำนวน 7 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง 3) การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โดยการสอบถามความคิดเห็นของครูและบุคลากร หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ผู้แทนคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนภูมิปัญญาท้องถิ่น ผู้แทน

* วันที่รับบทความ: 27 มกราคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 10 กุมภาพันธ์ 2565; วันที่ตอบรับบทความ: 11 กุมภาพันธ์ 2565

Received: January 27, 2022; Revised: February 19, 2022; Accepted: February 22, 2022

ผู้ปกครองและผู้แทนองค์กรท้องถิ่น จำนวน 67 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาร์้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดคือ ปัจจัยการบริหารจัดการหลักสูตร และแนวทางการบริหารจัดการรูปแบบ SUPAWAN ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” ประกอบด้วย หลักการ แนวคิดในการบริหารจัดการ กระบวนการขับเคลื่อนการบริหารจัดการ ปัจจัยการบริหารจัดการหลักสูตร กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร และประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารจัดการ

2. รูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” ประกอบด้วย 1) หลักการแนวคิดในการบริหารจัดการ 2) กระบวนการขับเคลื่อนการบริหารจัดการ 3) องค์ประกอบในการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” 4) องค์ประกอบ คือ (1) บริบท ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกโรงเรียน (2) ปัจจัยการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู หลักสูตร สื่อ/แหล่งเรียนรู้ บรรยากาศและสภาพแวดล้อม (3) กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตร การกำหนดจุดหมาย การจัดทำหลักสูตรด้วยเครือข่ายภูมิปัญญาท้องถิ่น การใช้หลักสูตรโดยใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่น การนิเทศหลักสูตร การประเมินหลักสูตร และ (4) ประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น ได้แก่ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

3. ผลการประเมินความเป็นไปได้ของการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.44$)

คำสำคัญ : รูปแบบ ศุภวรรณ (โมเดล ศุภวรรณ); ขนมจีนประโดก

Abstracts

The purpose of the research was to study the management of the SUPAWAN model effecting on the development of local curriculum “Khanom Jeen Pradok”. The research was conducted in 3 steps as follows: 1) Study the conditions and management guidelines of local curriculum "Khanom Jeen Pradok" Ban Pradok Community School - Khok Phai (Sathit Wiriyakun) by asking opinions of teachers, personnel, basic education committees, local wisdom, parents and stakeholders totaling of 70 people as selected by purposive sampling, and studying the management of the SUPAWAN model effecting on the development of local curriculum “Khanom Jeen Pradok” Ban Pradok-Kok Phai Community School (Sathit Wiriyakun) from interviews with 9 teachers and personnel, 10 local speakers and local wisdom,

totaling 19 by purposive sampling. 2) Creating and examining the management model of SUPAWAN model effecting on the development of local curriculum “Khanom Jeen Pradok” Ban Pradok-Kok Phai Community School (Sathit Wiriyakun) by using the information from step 1 to draft a management model SUPAWAN model effecting on the development of local curriculum. “Khanom Jeen Pradok” Ban Pradok-Kok Phai Community School (Sathit Wiriyakun) and assessed suitability by using a focus group discussion method of 7 persons acquired by purposive sampling. 3) The evaluation results of the possibility of the management of the SUPAWAN model effecting on the development of local curriculum “Khanom Jeen Pradok” Ban Pradok-Kok Phai Community School (Sathit Wiriyakun) by asking the opinions of teachers and staff, Head of Academic Department, representatives of basic educational institutions, representatives of local wisdom, representatives of parents and representatives of local organizations, 67 people. The data was analyzed by the percentage, mean, standard deviation and content analysis.

The results of the research found that 1. The condition of curriculum management in local curriculum “Khanom Jeen Pradok” Ban Pradok-Kok Phai Community School (Sathit Wiriyakun), the overall is at a high level. The element with the highest mean was a curriculum management process. The element with least mean was curriculum management factors and management guidelines for the SUPAWAN model effecting on the development of local curriculum “Khanom Jeen Pradok” Ban Pradok-Kok Phai Community School (Sathit Wiriyakun) consisted of principles, management concepts, driven process management, curriculum management factors, curriculum management process, and the effectiveness of management model. 2. The management of the SUPAWAN model effecting on the development of local curriculum “Khanom Jeen Pradok” Ban Pradok-Kok Phai Community School (Sathit Wiriyakun) consisted of 1) principles and management concepts 2) driven process management 3) elements of local curriculum development “Knom Jeen Pradok” had 4 components: (1) the context, which is inside and outside the school environment; (2) the factors of curriculum management: school administrators, teachers, curriculum, media/learning resources, atmosphere and environment (3) curriculum management process, including curriculum analysis, goal setting, curriculum development with local wisdom cluster, using the curriculum with technology, local wisdom curriculum supervision, and (4) the effectiveness of the local curriculum management model, for instant learner learning outcomes and desirable characteristics. 3. The evaluation results of the possibility of the management of the SUPAWAN model effecting on the development of local curriculum “Khanom Jeen Pradok” Ban Pradok-Kok Phai Community School (Sathit Wiriyakun) found that the overall was at the highest level.

Keywords: Management of SUPAWAN Model; Khanom Jeen Pradok.

บทนำ

ในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงทางบริบทและสภาพแวดล้อมอย่างรวดเร็ว พบการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเมือง วัฒนธรรม อย่างชัดเจน และเป็นยุคที่มีการแข่งขันสูง ดังนั้นการเตรียมความพร้อมให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทุกด้าน และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ในสภาพแวดล้อมของยุคศตวรรษที่ 21 จึงเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็น การศึกษาเป็นรากฐานของการพัฒนาคนในทุก ๆ ด้าน ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 4 ที่ระบุว่า “การศึกษา หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต” สะท้อนให้เห็นว่าการศึกษาจะพัฒนาคนให้มีลักษณะตามที่สังคมต้องการ เพื่อให้คนเป็นปัจจัยในการพัฒนาด้านอื่น ๆ ต่อไป ดังนั้น การศึกษาจึงต้องเร่งดำเนินการปฏิรูป เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ดังที่กลุ่มวิจัยและพัฒนานโยบาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559 : 2) มีนโยบายเร่งปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานและพัฒนาความแข็งแกร่งทางการศึกษา เพื่อสร้างและพัฒนาคนไทยให้เป็น คนดี คนเก่ง สามารถอยู่ในสังคมและก้าวหน้าโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง ไปอย่างมีความสุข ซึ่งในการจัดการศึกษาจะมีหลักสูตร เป็นตัวกำหนดแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา ผู้เรียนและเป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดอนาคตของสังคมนั้น ๆ เพราะหลักสูตรจัดทำขึ้นด้วยความร่วมมือของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ในการนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หรือจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียน พัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ มีทักษะจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ดังที่ ขวลิต ชูกำแพง (2559 : 13) ที่กล่าวว่า หลักสูตรบอกความเจริญของประเทศ ประเทศใดที่มีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัยและมีประสิทธิภาพย่อมนำไปสู่คุณภาพของคนในประเทศนั้น ๆ

“บ้านประโดก” เป็นชื่อของหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ใน ตำบลหมื่นไวย อำเภอมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา มีลักษณะภูมิประเทศตั้งอยู่บนเนินสูงคล้ายเกาะมีน้ำล้อมรอบ โอบล้อมด้วยทุ่งนา เป็นถิ่นที่ตั้งเดิมของชนชาวภาคอีสาน ชื่อบ้านตามภาษาท้องถิ่นเรียกว่า “บ้านป่าโคก” ต่อมาเพี้ยนเป็น “บ้านป่าโดก” และเป็น “บ้านประโดก” ในปัจจุบันชาวบ้านประโดกได้สืบทอดภูมิปัญญาการทำอาหารประจำท้องถิ่นจากบรรพบุรุษ คือ ขนมจีนประโดกที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น การผลิตแต่ละขั้นตอนนี้มีความประณีตพิถีพิถัน เส้นขนมจีนเหนียวนุ่มหนึบ ด้วยใช้ข้าวสารค่างปีนมาหมัก แล้วใช้กระสอบทับทิ้งไว้ประมาณ 2-3 วัน พอข้าวสารเปียยได้ที่ นำไปไมให้ละเอียดแล้วกรองเอาน้ำออกเหลือแต่เนื้อแป้งเหลวๆ หลังจากนั้นตั้งทิ้งไว้สักพัก ก่อนเทใส่ถุงผ้ารีดน้ำให้เหลือแต่เนื้อแป้ง แล้วใช้ของหนักทับทิ้งไว้ 1 คืน รุ่งขึ้นจึงนำแป้งที่ได้ไปต้มพอสุก ส่งเข้าเครื่องโม่จนได้เนื้อแป้งตามต้องการ นำไปบีบโรยในน้ำเดือดก็จะได้เส้นขนมจีนเหนียวนุ่มหนึบไม่เหมือนใคร แต่ก่อน

นิยมกินคู่กับน้ำยาป่า ต่อมามีน้ำยากะทิ น้ำพริกหวาน ให้เลือก ความอร่อยเหนียวนุ่มเป็นที่เลื่องลือ จนขนมจีนบ้านประโดกขึ้นแท่นเป็นผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP สร้างชื่อเสียงให้แก่เมืองโคราชภายในงานมีร้านขนมจีนชื่อดังหลายร้านมารวมตัวกัน มีขนมจีนน้ำยาให้ชิมมากมายหลากหลายรส ทั้งน้ำยากะทิ น้ำยาชาดิส จะมีรสชาติเผ็ดมาก จึงได้ชื่อว่าชาดิส น้ำยาไก่ ความข้นมันของกะทิ เสิร์ฟพร้อมไก่ชิ้นใหญ่ และมีกิจกรรมสนุกๆ อีกมากมาย ทั้งการแสดงวิถีชีวิตการทำขนมจีนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การประกวดจัดหาบขนมจีน การประกวดนวดแป้งลีลา การแข่งขันจับเส้นขนมจีนลีลา การแข่งขันทำน้ำยาปลา การแข่งขันทานขนมจีนน้ำยาปลาการแข่งขันหาบขนมจีนลีลา และการประกวดธิดาขนมจีน แผนพัฒนาจังหวัดนครราชสีมา ได้กำหนดงานเทศกาลขนมจีนประโดก ไว้ทุกปีในการพัฒนาจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและเผยแพร่วัฒนธรรมขนมจีนบ้านประโดก ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนและของดีจังหวัดนครราชสีมา อีกทั้งยังเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของขนมจีนเอาไว้ (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครราชสีมา, 2559 : ออนไลน์)

ผู้วิจัย ได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สภิตย์วิริยคุณ) ในปีการศึกษา 2563 และได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลพื้นฐานการบริหารจัดการด้านหลักสูตร พบว่า โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สภิตย์วิริยคุณ) พุทธศักราช 2561 - 2562 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สถานศึกษายังไม่ได้พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรท้องถิ่นให้เท่าทันสังคมที่เปลี่ยนแปลง ในลักษณะของรายวิชาเพิ่มเติม มีเฉพาะการนำเสนอสาระท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับขนมจีนประโดก หรือแหล่งเรียนรู้สำคัญ ๆ ในชุมชนตำบลหมื่นไวย ไปบูรณาการ กับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หรือการจัดทำโครงการในบางระดับชั้นเท่านั้น ซึ่งยังไม่มีสอดคล้องกับมาตรฐานระบบการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษาที่ระบุว่า สถานศึกษาจะต้องมีหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นอย่างชัดเจน

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงถึงความสำคัญและความจำเป็นของการบริหารจัดการหลักสูตร โดยการนำสาระท้องถิ่นมาจัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติมในโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานระบบการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษาที่ระบุว่า สถานศึกษาจะต้องมีหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นอย่างชัดเจน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาโรงเรียนให้สามารถบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่นที่สร้างระบบการพัฒนาคุณภาพแก่ผู้เรียน เพื่อตอบสนองการแก้ปัญหาดังกล่าว กล่าวคือ โรงเรียนต้องมีหลักสูตรสถานศึกษาที่มีรายวิชาเพิ่มเติม ที่ส่งเสริมความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานระบบการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษาที่ระบุว่า “สถานศึกษาจะต้องมีหลักสูตรสถานศึกษา สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นอย่างชัดเจน” ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” ที่ขับเคลื่อนกระบวนการบริหารจัดการโดยใช้แนวคิด แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) เพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สภิตย์วิริยคุณ) ให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัย การบริหารจัดการ รูปแบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ขนมหินประโดก”โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์หลัก

เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการ รูปแบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ขนมหินประโดก”โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.1 เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น ของโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

2.2 เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมหินประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

2.3 เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมหินประโดก”โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัย การบริหารจัดการ รูปแบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น ขนมหินประโดก”โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)ในครั้งนี้ ได้ดำเนินการศึกษา เป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน บริบทชุมชน ความต้องการและแนวทางในการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมหินประโดก”โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

ระยะที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมหินประโดก”แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

ระยะที่ 3 การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมหินประโดก”แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

การวิจัยระยะที่ 1การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน บริบทชุมชน ความต้องการและแนวทางในการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมหินประโดก”โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

ขั้นที่ 1.1ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน บริบทของชุมชน และความต้องการในการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น "ขนมหินประโดก"

ขั้นที่ 1.2 สังเคราะห์หลักการ แนวคิดในการบริหารจัดการสถานศึกษาและแนวคิดในการบริหารจัดการและพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก”

ขั้นที่ 1.3 ศึกษาแนวทางในการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น "ขนมจีนประโดก" โดยการสัมภาษณ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านขนมจีนประโดก คณะครู นักเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ของโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

การวิจัยระยะที่ 2 การสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) เป็นการยกร่างและตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 การยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก”

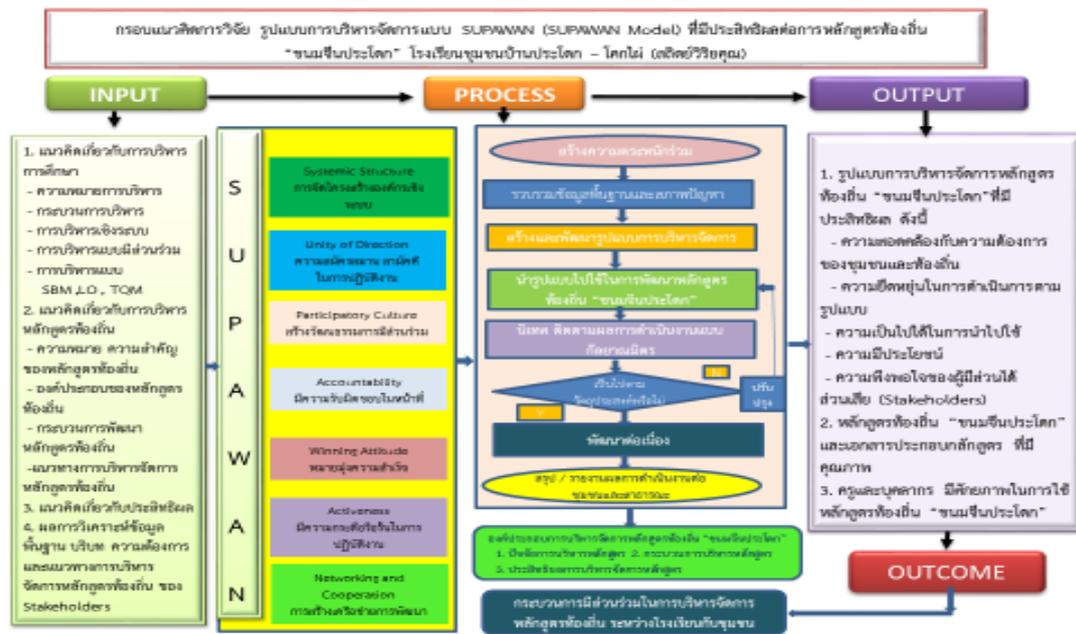
ขั้นตอนที่ 2.2 การตรวจสอบร่างรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก”

การวิจัยระยะที่ 3 การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก”

การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” ไปใช้ ดำเนินการ ประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีน ประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) ได้แก่ ครู และบุคลากร โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) จำนวน 9 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 30 คน ตัวแทนนักเรียนในคณะกรรมการสถานักเรียน จำนวน 15 คน ตัวแทนภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านขนมจีนประโดก จำนวน 5 คน และตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) จากตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 2 คน และตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน รวมจำนวนกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 70 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังที่กล่าวแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย รูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) ดังแสดงในภาพประกอบ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

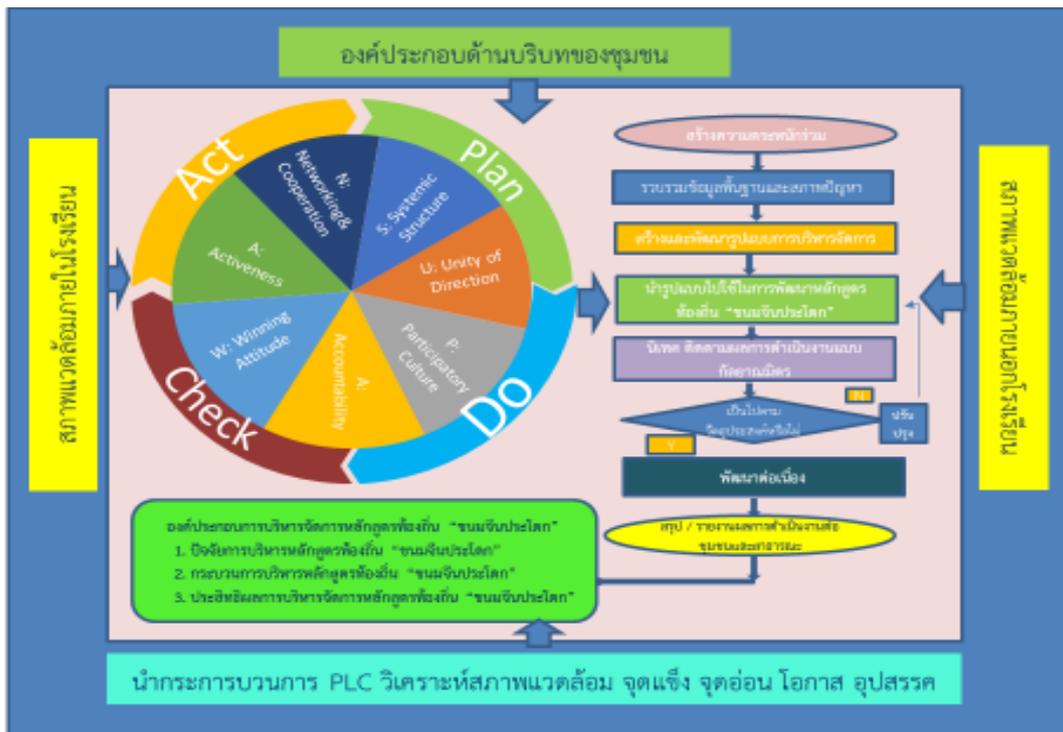
ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” ของโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

ผู้วิจัย ได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) ในปีการศึกษา 2563 ได้ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ดำเนินการศึกษาผลการดำเนินงานตามองค์ประกอบการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น ประจำปีการศึกษา 2563 โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย 1. ครูและบุคลากรโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) จำนวน 9 คน 2. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 คน 3. ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 30 คน 4. ตัวแทนนักเรียนในคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 15 คน 5. ตัวแทนภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านขนมจีนประโดก จำนวน 5 คน 6. ตัวแทนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) จากตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 2 คน และ 7. ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน รวม

จำนวนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำนวน 70 คน ได้ดำเนินการศึกษาสภาพและแนวทางในการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก”

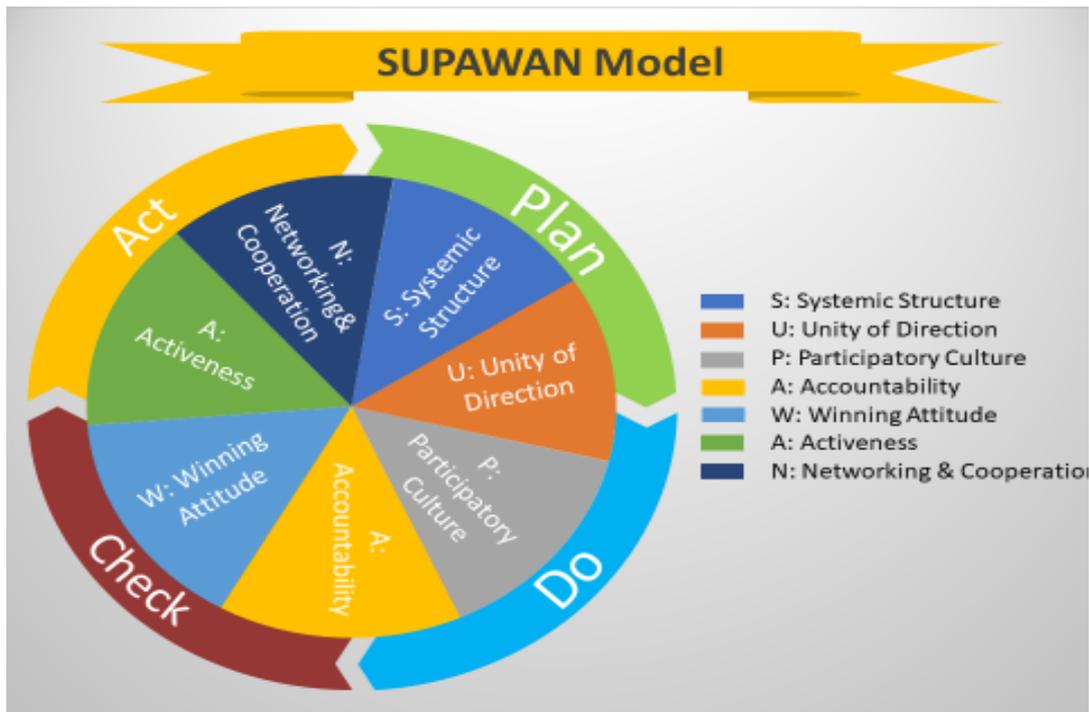
ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) ดังแสดงในภาพประกอบ 2 ดังนี้

ภาพประกอบ 2 แสดงรูปแบบการบริหารจัดการแบบ SUPAWAN ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก”

จากภาพประกอบ 2 รูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) หลักการแนวคิดในการบริหาร แบบ SUPAWAN ใช้กระบวนการ 7 ขั้นตอน ในการขับเคลื่อนการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” 4 องค์ประกอบ คือ 1) บริบทของชุมชน 2) ปัจจัยการบริหารหลักสูตรท้องถิ่น 3) กระบวนการบริหารหลักสูตรท้องถิ่น และ 4) ประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น โดยประยุกต์ให้ทฤษฎีระบบ (Theory System) และวงจรคุณภาพ (PDCA)

2. ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” สรุปร่างหลักการ แนวคิดในการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” แบบ SUPAWAN แสดงในภาพประกอบ 3 ดังนี้

ภาพประกอบ 3 แสดงร่างหลักการ แนวคิดในการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก”
แบบ SUPAWAN

3. การประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ)

การประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) ไปใช้ ซึ่งได้รับแบบประเมินความเป็นไปได้กลับคืน จำนวน 67 ฉบับ คิดเป็น ร้อยละ 95.71

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการ รูปแบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตยวิริยคุณ)

1.1 ผลการศึกษาสภาพการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตยวิริยคุณ) พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตยวิริยคุณ) มีการดำเนินการและให้ความสำคัญต่อการบริหารหลักสูตรท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน ดังที่ รังนียา แพไธสง และวัลภา อารีรัตน์ (2553 : 103-113) ที่เสนอว่าการบริหารจัดการหลักสูตรเป็นกระบวนการดำเนินงานในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งหลักสูตรสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ รังสันต์ โยศรีคุณ (2556 : 5-6) เสนอแนวคิดว่าการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนการใช้หลักสูตร การดำเนินการใช้หลักสูตรกรณีพิเศษ กำกับ ติดตาม ประเมินผล สรุปผลการดำเนินงาน และการปรับปรุงพัฒนา ส่วนผลที่พบว่า องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดคือ ปัจจัยการบริหารจัดการหลักสูตร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตยวิริยคุณ) เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ส่งผลให้ขาดแคลนด้านงบประมาณ สื่อการเรียนรู้อาจไม่ทันสมัย ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการบริหารหลักสูตรเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่อง ดังนั้นควรให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่นซึ่งมีผลต่อคุณภาพของผู้เรียน ดังที่กลุ่มวิจัยและพัฒนานโยบาย (กลุ่มวิจัยและพัฒนา นโยบายสำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558 : 5) ระบุว่า ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กส่วนใหญ่ขาดทักษะการบริหารจัดการ นักเรียนมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ต่ำ ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย นอกจากนี้พบว่า หลักสูตรและแผนการจัดการเรียนรู้ ไม่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน สื่อการเรียนการสอน สื่อเทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้มีใช้อย่างจำกัด

1.2 ผลการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการ รูปแบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” พบว่า ประกอบด้วย หลักการ แนวคิดในการบริหารจัดการ 7 ประการ กระบวนการขับเคลื่อนการบริหารจัดการ 7 ขั้นตอน และองค์ประกอบในการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” 3 องค์ประกอบ คือ ปัจจัยการบริหารจัดการหลักสูตร กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร และประสิทธิผลของรูปแบบการบริหารจัดการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตยวิริยคุณ) มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ หน่วยงานอื่นๆ ชุมชนในสังคมและท้องถิ่นซึ่งแสดงถึงการเป็นระบบเปิดที่มีการเคลื่อนไหว ซึ่งจะใช้ทฤษฎีระบบในการบริหารงาน ดังที่สมศักดิ์ เทียวตรงและคณะ (ม.ป.ป. : 24) สอดคล้องกับจันทร์ธานี สงวนงาม (2545 : 85) ที่กล่าวว่า ระบบเป็นกลุ่มของ

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันและมีความเกี่ยวข้องกันในลักษณะที่ทำให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเพื่อกระทำกิจกรรมให้ได้ผลสำเร็จตามความต้องการขององค์การ ดังที่ จิตติมา วรรณศรี (2557 : 12) ได้เสนอการใช้แนวคิดทฤษฎีเชิงระบบเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารงานวิชาการซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต

2. รูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สภัตยวิริยคุณ) ประกอบด้วยหลักการ แนวคิดในการบริหารจัดการ 7 ประการ กระบวนการขับเคลื่อนการบริหารจัดการ 7 ขั้นตอน และองค์ประกอบในการบริหารจัดการหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” 4 องค์ประกอบคือ 1) บริบท 2) ปัจจัยการบริหารจัดการหลักสูตร 3) กระบวนการบริหารจัดการหลักสูตร 4) ประสิทธิภาพของรูปแบบการบริหารจัดการ ทั้งนี้เพราะโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สภัตยวิริยคุณ) เป็นโรงเรียนที่อยู่ในชนบทที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันระหว่างโรงเรียนและชุมชนที่มีบริบทและความต้องการแตกต่างจากโรงเรียนขนาดใหญ่ซึ่งโรงเรียนจะมีหลักสูตรเป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษา เป็นตัวกำหนดแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนทำให้การศึกษามีประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นการบริหารหลักสูตรและหลักสูตรท้องถิ่นของโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สภัตยวิริยคุณ) จึงเป็นงานหลักสำคัญที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพของผู้เรียน และในปัจจุบันพบการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเมือง วัฒนธรรมอย่างรวดเร็ว ดังนั้นโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สภัตยวิริยคุณ) จึงต้องพัฒนาผู้เรียนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทุกด้านด้วยการนำบริบทหรือสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนมาวิเคราะห์นำปัจจัยที่จำเป็นและมีผลต่อการบริหารหลักสูตร เข้าสู่กระบวนการบริหารหลักสูตรเพื่อให้หลักสูตรของโรงเรียนมีความสอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคตให้เกิดประสิทธิผลบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดจากการนำหลักสูตรที่โรงเรียนจัดทำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนให้ดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขในสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง

3. ผลการประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” พบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการบริหารจัดการแบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สภัตยวิริยคุณ) ไปใช้ พบว่า ในภาพรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดและทุกองค์ประกอบมีความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สภัตยวิริยคุณ) ให้ความสำคัญ มีความตระหนักมีการเตรียมความพร้อม มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติและดำเนินการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการหลักสูตร เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ ตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 : 1)

ได้ระบุว่า สถานศึกษาเป็นหน่วยงานสำคัญที่สุดในการบริหารหลักสูตรและนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายฝ่ายมีส่วนร่วมทำให้เกิดรูปแบบและปรับเปลี่ยนกระบวนการที่ศึนจากกรอบแนวคิดเดิมสู่แนวคิดและแนวปฏิบัติใหม่ซึ่งต้องมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันตั้งแต่ระดับชาติ ระดับท้องถิ่นและระดับสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยที่พบจากการศึกษาการบริหารจัดการ รูปแบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้

1. แนวทางการบริหารจัดการ รูปแบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) ควรดำเนินการดังนี้

1) โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์บริบทเกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่น และนำกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) หรือชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ ในการร่วมกันวิเคราะห์บริบทหาจุดแข็ง จุดอ่อน ของสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน และโอกาส อุปสรรค ของสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียน

2) ผู้บริหารควรพัฒนาตนเองให้มีภาวะผู้นำทางวิชาการ รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง สามารถให้คำแนะนำด้านหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ได้ ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์หลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่น

3) ครูควรพัฒนาตนเองให้มีทักษะการจัดทำสื่อและนำสื่อ/แหล่งเรียนรู้ ที่ทันสมัยเหมาะสมกับเนื้อหาสาระมาใช้ในการจัดการเรียนรู้มีส่วนร่วมในการบริหารและประเมินหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่น

4) การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นด้วยเครือข่ายภูมิปัญญาท้องถิ่น ควรดำเนินการโดยการมีส่วนร่วมหรือความร่วมมือของเครือข่ายภูมิปัญญาท้องถิ่น หลักสูตรที่จัดทำขึ้นควรได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และจัดทำคู่มือการใช้หลักสูตรสำหรับครู ในการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ

5) การใช้หลักสูตรโดยใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นควรประสานความร่วมมือจากวิทยากรท้องถิ่นและปราชญ์ท้องถิ่นเพื่อจัดการเรียนรู้ ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ปฏิบัติโรงเรียนควรส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนและนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการเป็นสื่อ/แหล่งเรียนรู้และมีการนำการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้

6) โรงเรียนควรแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศการใช้หลักสูตรโดยมีฝ่ายประสานงานนิเทศและแนะนำในการจัดทำและการใช้หลักสูตรระดับโรงเรียนและระดับชั้นเรียน

7) การประเมินหลักสูตรควรกำหนดวัตถุประสงค์และตัวบ่งชี้การประเมินหลักสูตรและนำผลการประเมินหลักสูตรมาใช้ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน และท้องถิ่น

2. ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 หรือโรงเรียนในเขตต่างพื้นที่ควรนำผลที่ได้จากการวิจัยทางการบริหารจัดการ รูปแบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) ไปประยุกต์ใช้ให้ สอดคล้องกับบริบทโรงเรียนของตนเองที่บริหาร ควรประสานความร่วมมือกับโรงเรียนอื่น ๆ ที่มีบริบทคล้ายกันและร่วมกันในการบริหารหลักสูตรโดยนำรูปแบบการบริหารจัดการ แบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) ที่ได้จากการวิจัยไปประยุกต์ใช้ตามบริบทของโรงเรียน และควรให้ความสำคัญต่อการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมโดยคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนตามบริบทความต้องการของโรงเรียนและชุมชนด้วยการนำกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) หรือชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการร่วมกันวิเคราะห์เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วม เนื่องจากทำให้ได้ข้อมูลจริงถูกต้องตามบริบทปัจจุบันและอนาคต สามารถนำไปกำหนดจุดมุ่งหมายและวางแผนการบริหารหลักสูตรสู่ประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนตนเอง

3. ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการ รูปแบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก”โรงเรียนชุมชนบ้านประโดก-โคกไผ่ (สถิตย์วิริยคุณ) มีความเป็นไปได้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินงานของโรงเรียนควรมีการส่งเสริมพัฒนา ผู้บริหาร ครู และบุคลากรในโรงเรียนให้มีภาวะผู้นำทางวิชาการรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรและการบริหารหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่ทันสมัยตามรูปแบบ SUPAWAN (SUPAWAN Model) ที่มีประสิทธิผลต่อการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น “ขนมจีนประโดก” ซึ่งจะช่วยให้โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 ดำเนินการบริหารหลักสูตรท้องถิ่น ในบริบทของแต่ละโรงเรียนประสบผลสำเร็จบรรลุตามจุดมุ่งหมาย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรวิจัยและพัฒนา รูปแบบการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการ และทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
2. ควรวิจัยและพัฒนา รูปแบบการพัฒนาครู ให้มีทักษะการจัดทำหน่วยการเรียนรู้สาระท้องถิ่น ทักษะการใช้สื่อนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้และการประชาสัมพันธ์เผยแพร่หลักสูตรท้องถิ่นตามบริบทของแต่ละโรงเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มวิจัยและพัฒนานโยบาย สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *แผนยุทธศาสตร์พัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก พ.ศ. 2558-2561*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จันทร์ธานี สงวนนาม. (2545). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: บุ๊คพอยท์ จำกัด.
- จิตติมา วรรณศรี. (2553). รายงานการวิจัยภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา. พิษณุโลก: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2559). *การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร แนวคิดและกระบวนการ : Curriculum Research and Development Concept and Process*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2559.
- รังสรรค์ โยศรีคุณ. (2556). *การบริหารหลักสูตรสถานศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ*. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์. ชัยภูมิ: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รชนีญา แพ้ไธสง และวัลภา อารีรัตน์. (2553). การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนต้นแบบการใช้หลักสูตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 : กรณีศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา*. 4 (3), 103-113.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง และคณะ. (2550). *หลักการบริหารการศึกษาและแนวปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: บุ๊คส์พอยท์
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *นโยบายปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์ การเกษตรแห่งชาติ.
- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครราชสีมา. (2559). *ขอมเงินประโดก. ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2563. แหล่งที่มา: https://www.mculture.go.th/nakhonratchasima/ewt_news 2559.